Vychvátenie Cirkvi – 6. časť

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2026

Čiastočné vychvátenie a vychvátenie po súžení (posttribulacionizmus)

A. Čiastočné vychvátenie

Podľa tohto učenia len veriaci, ktorí „bdejú“ a Pánov príchod „očakávajú“ budú uznaní za hodných toho, aby unikli hrôzam súženia. Podľa Charlesa C. Ryriera (*Základy teológie,* Biblos 1994, Třinec) rámec tohto učenia je nasledovný:

Stúpenci tohto učenia veria v spasenie z milosti a istotu a bezpečnosť zachovania svätých. Pre tento stav však *uvádzajú jednu dôležitú výnimku*. Pre veriaceho, ktorý odbočí z cesty nehrozí zatratenie, ale strata účasti (podielu) na Kristovom kráľovstve. Každý veriaci má právo účasti na tomto kráľovstve, ale o toto právo môže prísť svojou neposlušnosťou.

Niektorí učia, že *krst vo Svätom Duchu* a *naplnenie Duchom* je len pre niektorých, ale nie pre všetkých veriacich. To sa potom odráža v tom, že len duchovní veriaci budú vzatí do neba, aby tak unikli súženiu.

Prvé vzkriesenie je chápané ako odmena a odplata len pre duchovných veriacich. Ostatní veriaci, ktorí tým nie sú víťazmi, budú vzkriesení až po tisícročnom kráľovstve. Preto druhé vzkriesenie (bežne chápané ako vstanie k súdu len neveriacich), bude vzkriesením veriacich aj neveriacich.

Priebeh čiastočného vychvátenia

Stúpenci čiastočného vychvátenia učia, že vychvátenie a vzkriesenia víťaziacich veriacich bude prebiehať vo viacerých fázach. Dôjde k nim:

Pred súžením Tesne pred súžením budú duchovní živí veriaci vychvátení a mŕtvi budú vzkriesení.

Počas súženia V priebehu sedemročného súženia budú v rôznych intervaloch braní do neba veriaci, ktorí v dobe prvého vychvátenia ešte neboli pripravení. Toto tvrdenie opierajú o verše Zjavenie 7:9, 14, 12:5 (dieťa, syn zachraňuje veriacich), 16:15-16 (pri tomto vychvátení budú veriaci zachránení pred bitkou pri Harmagedone a ide o konečné vychvátenie v samom závere súženia).

Po tisícročnom kráľovstve Po skončení tisícročného kráľovstva dôjde k vzkrieseniu tých veriacich, ktorým unikli predchádzajúce vzatia do neba, ktoré boli za odmenu. Zároveň dôjde i ku vzkrieseniu neveriacich.

Protirečenie tohto učenia Písmu

Toto učenie odporuje Písmu prinajmenšom v nasledovnom:

Apoštol Pavol v 1. liste Korintským15:51 píše, že *všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby*. Premenení, čiže vychvátení budeme razom všetci a nie iba niektorí.

V krste Svätým Duchom (1. Korintským 12:13) sú všetci veriaci pokrstení (ponorení, vložení) v Kristovo telo. Tak a preto sa budú všetci veriaci patriaci Kristovi podieľať na zasľúbeniach a požehnaniach vychvátenia Cirkvi a kraľovania s Kristom.

Vychvátenie nie je odmenou za zbožný život. Odmenou za zbožné žitie sú koruny (vence).

Záver: Učenie odporuje Písmu a preto ho bez obáv nielenže môžeme, ale aj treba odmietnuť.

B. Vychvátenie po skončení súženia (posttribulacionizmus)

Podľa tohto učenia vychvátenie Cirkvi a druhý fyzický príchod Krista– viditeľné Kristovo zostúpenie na zem –, sú jedna a tá istá udalosť, udalosť jedného a toho istého okamžiku. Teda, že sa jedná o dve stránky jednej a tej istej udalosti. Dôjde k nej na konci veľkého súženia (Jakobovho súženia), ktorý je totožný s koncom posledného sedemročného Danielovho týždeň-roka. Počas celého sedemročného obdobia Danielovho „týždňa“ Cirkev sa bude nachádzať na zemi a bude podliehať všetkým udalostiam tohto obdobia (vrátene vylievania siedmych čiaš Božieho hnevu).

Cirkev teda bude vychvátená zo zeme v ústrety Kristovi vtedy, keď Kristus bude viditeľne zostupovať z neba dole na zem. Stretnú sa vo vzduchu (v povetrí) a spolu fyzicky viditeľne zostúpia na zem. Potom na zemi spolu zahájia Kristove tisícročné kráľovstvo. Inak povedané, vychvátenie Cirkvi, druhý Kristov príchod a ustanovenie tisícročného kráľovstva prebehne takmer súčasne. Podľa tohto učenia Cirkev prejde celým sedemročným obdobím posledného Danielovho „týždňa“ a tým aj celým tri a pol ročným Jakobovym súžením.

Niektoré argumenty, ktoré posttribulacionalizmus predkladá, sú správne. Napríklad, posttribunalisti poukazujú, že pasáže ako Zjavenie 6:9, 12:17, 13:7 podporujú tento pohľad v tom, že evidentne svätí Boží (Cirkev) budú v súžení. Tiež to, že svätí Boží budú na nejaký čas vydaní do Antikristovej ruky a bude to on, ktorý ich bude prenasledovať a zabíjať (Daniel 7:21-22, 25; Matúš 24:21-22; Zjavenie 6:11). Toto ale učí aj učenie o vychvátenie Cirkvi v priebehu druhej polovice posledného Danielovho „týždňa“.

Toto učenie je najmenej pochopiteľne zo všetkých učení o vychvátení. Najzávažnejším je, že posttribulacionizmus nedáva žiadny priestor pre dve veľké udalosti Cirkvi. *Prvou* je súd pred súdnou stolicou Kristovou (1. Korintským 3:10-15; 2. Korintským 5:10). *Druhou* je svadba Baránkova (Zjavenie 19:6-10). Obe sa odohrajú v nebesiach (vo večnosti) a ešte predtým, ako Pán zostúpi na zem. Táto skutočnosť učenie o vychvátenie Cirkvi po súžením (posttribulacionizmus) úplne diskvalifikuje. Je postačujúcim dôvodom pre úplné a nekompromisné odmietnutie tohto učenia. Nie je potrebné uvádzať ďalšie protiargumenty.

Prechod na úvodnú stránku – Úvod

Prechod na Prológ

Prechod na pokračovanie

Prechod na Najnovšie články na stránke

Umiestnené: 13. 1. 2025